

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 628. Honorii Pap. Annus 3. Heraclii Imp. Annus 9.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

IESV CHRISTI ANNVS 628.

HONORII PAP. HERACLIJ IMP. Annus 3. Annus 9.

I. HERACLIJ VS HEROSOLYMAM PETIT.

ANNVS sequitur Redemptoris vigesimus octavus post sexcentisimam, Indictione prima 1 quo Heraclius Imperator recedens Constantinopoli (aut Theophanes) ipso veru introprofessor Hierosolymam, pretiosa ac vestigia Crucis ligna reportans, ad gratiarum actiones reddendas. Cumque Theophanem adisset, accusare Christum Benjamin quendam nomine Hebraeus, quosdam mala facientem: erat enim admodum opulenti; qui suscipi Imperatoris et exercitum eius. In eam comitatu Imperator: Cor, inquit, mollescit et Christiani, et fidei Christiane, quam celo, et tandemque admonitum, ut crederet, Ad daturque Christianum, in domo Sathy Neapolitani (ita nunc Samaritan dicebatur) baptizari voluit: apud eum enim Imperator esse baptizatus. Ingressus itaque Imperator Hierosolymam, restitutum tamen Zacharia Pontifice, quam alma Crucis honorandis ac vestigiis lignis in proprium locum, plurimasque Deo gratias: pulvisque ab vrbis sancta Hebrais, per ad certum militarium voluit eisdem appropriari. haec habent sepe citati Annales Theophanis, & alii eisdem manati. Ad iunior vero is ex Ecclesiasticis Ritualibus ista:

II. CXXXVIO LOCLIBSITVTA ABHERACLIO.

Reiens Hierosolymam Heraclius, solemnem celebritate sua huiusmodi refulsit sanctissimam Crucem in eum montem, quo cum Saluator tolerat. Quod factum illo tibi miraculo commendatum est. Nam Heraclius ut erat ante et genua ornatum, insisteret coactus est in porta, quae ad Calvariam montem ducebat: quo enim magis progressus ignabatur, eo magis retineri videbatur. Cumque ea in re et ipse Heraclius et reliqui omnes obstupescerent, Zacharias Hierosolymorum Antistes: Vide, inquit, Imperator, nos istotriumphali ornatum parum IESV CHRISTI pauperetatem et humilitatem iociter. Tunc Heraclius abiecto amplissimo vestitu, detrahitque calcibus, et plebeo amictu indutum, reliquum via facile confrexit, et in eodem Calvariae loco Crucem statuit, unde fuerat a Persis transportata, itaque decretum est, ut quatuor annis Exaltationis Crucis memoria celebraretur, quod ibidem fuerit reposta ab Heraclio, ubi Salvatori primum fuerat constituta, est de ea dies decima quarta Septembris. Ceterum etiam eadem solemnitas aequae Graecis atque Latinis celebratur: etiam enim in eadem die Septembris celebrant illi Exaltationis nomine Inventionem ipsam: Latini vero Inventionem colunt mense Maio, dicta autem die Septembris memoriam restitutionis eius ex Perfide Hierosolymam, quam quidem solemnitatem nominant Exaltationem. Diximus de his pluribus in Notis ad Romanum Martyrologium. Quod autem sub Zacharia Episcopo id factum et adun: sub Modesto potius accidit, le Suidas affi mar.

FEQVM EXALTATIONIS S. CRVGVIS.

III. HERACLIJ VS IN SYRIAM SVPERIORIEM PERIAGRI NATVS.

Postquam autem Heraclius Hierosolymis Deo iusta petioluit, est peragratus in Orientem; peragratisque Syriam superiorem, Edesse Ecclesias collatas (ut vidimus) Nestorianis, illis pulsus, Catholicis tradidit. Vbi autem Hierapoli esset in Phrygia, contigit Syroem Persarum Regem recens creatum, cum egeret suae electionis annu in vnum, diem obisse, periculisque a Sarbara duce, sine Adeser, qui et ipse occisus est mente septimo, substituitque in locum eius Barrazas; qui cum item mensis septem regnum tenuisset, eum Persae necarunt, & regnum filio Cos hois Bahani dicto tradiderunt, qui totidem mensibus regnasse dicitur, & successorem habuisse Hormisdam; quo a Sarracenis pulso, delatum est regnum ad Arabes. Sic igitur praeterea formidandum Romanis collapsum penitus & desolatam est regnum Persarum. Ita plane iusta Dei sententia, ubi semel cepit Cosroes contra religionem Christianam insurrexerit, & Cruci Dominicae dominari velle, vna ipse cum successoribus perit, extincto penitus Persarum regno.

COLLA-SIVM PER SARVM IMPERIVM.

Porto cum nomen Heraclii ob ingentes res fontem in bello gestas toto ob terrarum celeberrimum reditum esset, ad ipsum extem Reges tam ab Occidente, quam ab Occidente l gationes cum muneribus detrahe. Praestitit inter alios ex O.iente (vrbis Theophrastae Annales prodant) Rex Indorum, qui eidem gularatus ob Perfis penitus debellatos, l geros mite cum margaritis & lapidibus p etiosis. Ex Occidentalibus vero partibus hoc idem fecisse Dagobertum Clotharii filium conitat b, sanctoque ea legatione Scythiarum atque Paternum, qui & pacem ab Imperatore petitam ad Regem, a quo missi fuerant, in Gallias retulerit. Sed quae tam leta sint sanctissima suble quata, aggredimur enarrare.

Dum enim otiosus Edesse Heraclius Imperator degerat, oblitus se esse militem atque hominem laicissimum suo damno, velut si Episcopus esse, disputare cepit de dogmatibus Ecclesiasticis. Sergius enim Constantinopolitanus Episcopus in Epistola ad Honorium Papam haec inter alia habet: Nuper pignus et a Deo ornatus dominus noster apud Edessam demorari coactum, pual nos apices fecit, praecipiens, ut paterna illa sollicitudine defemus, quae continetur in libro dogmatico (suae ditionis est) libro a sanctae memoriae Menna ad sanctissimum Vigilium in vna operatione et vna voluntate, et sic a Deo iustitiam cum lenitate dirigere deberemus: quod et ad effectum perducimus. Nos autem, quae dudum nota sunt, memoria reuocatis, et consuetum, qui ex huiusmodi notione capsi scilicet, Ingressum tua piissima serenitati per mediatorum nostram suggestionem et scripta ad Saecularium Imperialem consequenter nunc capiti subtilitatem, et sic plane accidit, ut felicissimus Heraclius nactus infelicissimum praepotorem, praesum ab eo doctrinam accepit, de qua infertur scriptus suis loca dicendum erit.

Quod enim totus ferme Oriens diuersis sceleratis haereticis, potissimum vero Eutyriani, & eius, quo tunc preoerant, variis nominibus nuncupatis, itaque Nestorianis etiam vniversam plane Syriam occupatus, itemque Apollinistis, quorum haud numerositate exiguis: diuinum quoddam visum est improbita Eutyriani inuentum, si dogma allegeretur, in quo omnes nominati haeretici pariter conueniunt, siquidem sanciretur, dum scilicet vnicam tantum affirmaretur esse in Christo voluntas. In id quidem conuenisse Apollinistas, certum est, qui loco animae vel intellectus Verbum in Christo ponerent: Nestorianis pariter inuentum de vna voluntate sententiam consensisse, qui posuerunt vniorem Dei et hominis secundum solum effectum & voluntatem: Eutyriani vero liquet fuisse penultimos huius blasphemiae assertores, cum vnam darent in Christo naturam assererent. Id quidem ex antiquioribus huius temporis scriptoribus restat sanctus Maximus in disputatione cum Pyrrho Monothelita, & ex recentioribus sanctus Thomas affirmat. Vana igitur spe illa deceptus putatur Heraclius in vnam sententiam omnes haereticos coniungendi, ut eiusmodi de vna in Christo voluntate assertioni faueret, & sic colore pacis summum in Ecclesiam bellam inferret, prout quae sunt dicenda inferius demonstrabunt. Ita quidem ab haereticis Orthodoxos saepe deceptos fuisse liquet, ut praeterea pacis notam intererent Catholicae veritati.

IESV CHRISTI ANNVS 629.

HONORII PAP. HERACLIJ IMP. Annus 4. Annus 10.

QVI sequitur sexcentisimus vnderigesimus Redemptoris annus, Indictione secunda, idem vrbis Hierosolymis Imperatoris Heraclii illustratur, sed ex eiusdem Heraclii rebus perperam gestis quibusque prouidenda potius quam dixerit dena ciligine obcuratum: liquidem hoc